

Viburnum rhytidophyllum (Kalina sztywnolistna)

rodzina Caprifoliaceae (Przewiertnikowate)

Pochodzi z zachodnich i północnych obszarów Chin. W Europie jest uprawiana od początku XX wieku. Zimozielony, szeroki krzew o wysokości do 3 m. Pędy ma wzniesione i gęsto kutnerowato owłosione. Największą ozdobą tej rośliny jest jej ulistnienie. Liście są ciemnozielone, sztywne, jajowate bądź lancetowate, o długości ok. 17 cm. Posiada wyraźne wypukłe unerwienie, górna powierzchnia liścia jest charakterystycznie pomarszczona, a dolna pokryta gęstym, żółtawoszarym kutnerem. Kalina sztywnolistna kwitnie na przełomie kwietnia i maja. Kremowo-białe, słabo pachnące kwiaty tworzą na szczytach pędów szerokie, płaskie baldachogrona o średnicy 10-20 cm. Kwiatostany na przyszły sezon wegetacyjny zawiązuje jesienią. Zimują osłonięte filcowatymi, biało-żółtymi włoskami. Owoce to jednonasienne, jajowate, twarde, półsuche pestkowce, o średnicy około 1 cm, dojrzewające we wrześniu i październiku. Najpierw są purpurowe, później czarne, błyszczące, są lekko trujące.

Wymaga słonecznego lub półcienistego, osłoniętego stanowiska. Na stanowiskach zacienionych rośnie i kwitnie słabiej. Gleba żyzna, świeża, zasobna i stale wilgotna, toleruje nawet silnie wapienne gleby. Ponieważ nie jest w pełni mrozoodporna, można ją uprawiać tylko w cieplejszych rejonach naszego kraju. Dotyczy to przede wszystkim młodych roślin (z wiekiem stają się bardziej odporne), dlatego dobrze jest okrywać rośliny w mroźne zimy. Cięcia pielęgnacyjne i sanitarne u tego gatunku wykonuje się wiosną. Ze względu na swój atrakcyjny wygląd jest u nas czasami uprawiana jako roślina ozdobna. Rozmnaża się ją przez odkłady.